

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5827/2024
03.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Зоран Јаковљевић, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., ..., чији је пуномоћник Александар Васиљевић, адвокат из ..., ради исплате и чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2816/23 од 06.12.2023. године, у седници одржаној 03.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2816/23 од 06.12.2023. године у преиначујућем делу тачка 1. и 3. и у овом делу предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П 137/23 од 27.06.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 235.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.12.2021. године до исплате и врати путничко моторно возило марке „...“ у стању у каквом га је примио. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му исплати још износ од 235.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.12.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2816/23 од 06.12.2023. године, преиначена је првостепена пресуда тако да је тачком 1. обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 470.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.12.2021. године до исплате; 2. одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу врати путничко моторно возило марке „...“ у стању у каквом га је примио; 3. обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 162.300,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до коначне исплате.

Против тачке 1. и 3. правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, погрешно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је сходно усменом договору са тужиоцем, био дужан да до 14.10.2020. године изврши реконструкцију путничког возила тужиоца „...“ (...) за износ од 3.000 евра с обзиром да је тужилац желео да возило региструје као олд тајмер. Истовремено су постигли договор да тужилац исплати туженом на име капаре износ од 2.000 евра, који износ је тужилац и исплатио туженом. Како тужени због болести није обавио радове до 14.10.2020. године, странке су одредиле нови рок за завршетак радова 12.10.2021. године. Тужени и након истека наведеног рока није извршио предвиђене радове, па је тужилац раскинуо усмено закључени уговор о делу са туженим, а у току поступка је повукао део захтева којим је тражио повраћај путничког моторног возила.

Првостепени суд је, а након оцене исказа странака и сведока закључио да је тужени делимично испунио своју обавезу јер је извео радове на предњем десном крилу, сајтни и делимично на задњем десном крилу, па је применом одредаба члана 81. став 2. ЗОО и 132. став 2. истог закона обавезао туженог да тужиоцу исплати износ од 235.000,00 динара, одбијајући захтев за враћање удвојене капаре јер је уговор делимично испуњен.

Другостепени суд је преиначио првостепену одлуку и усвојио тужбени захтев у целисти за исплату износа од 470.000,00 динара, што представља двоструки износ дате капаре у динарској противвредности од 2.000 евра налазећи да тужени није извршио своје обавезе те да су испуњени услови прописани одредбом члана 80. став 2. ЗОО будући да је за неизвршење уговора одговорна страна која је примила капару, а то је тужени у овом поступку који није испунио своју обавезу па ни делимично.

Ревизијом туженог се основано указује да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 394. став 1. тачка 1. ЗПП.

Наиме, у ситуацији када није прихватио чињенично стање утврђено првостепеном пресудом, другостепени суд је био дужан да отвори расправу, понови изведене доказе непосредним саслушањем странака и сведока да би формирао и оценом доказа утврдио другачије чињенично стање. У конкретном случају, првостепени суд је одлуку о делимичном усвајању тужбеног захтева засновао на чињеничном утврђењу да је тужени делимично испунио своју уговорну обавезу и да је извршио делимично радове, а другостепени суд је, иако формално констатује да је прихватио утврђено чињенично стање првостепеног суда, преиначио првостепену одлуку налазећи да тужени није извршио своју уговорну обавезу и да има места примени одредбе члана 80. став 2. ЗОО и право тужиоца на наплату двоструке капаре. Другостепени суд је фактички без отварања расправе утврдио другачије чињенично стање, на шта се основано указује у ревизији туженог. Стога је другостепени суд био дужан да отвори расправу, да понови изведене доказе да би правилном оценом свих

доказа могао, супротно чињеничном стању утврђеном од стране првостепеног суда, да тужени није испунио своју обавезу па ни делимично.

У поновном поступку, другостепени суд ће након што отвори расправу, понови изведене доказе како би имао могућност да их цени по свом уверењу на начин прописан одредбом члана 8. ЗПП, донети нову на законом прописану одлуку.

На основу изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 415. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**